

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5To/13/2024
Identifikačné číslo spisu:	9524100282
Dátum vydania rozhodnutia:	23.01.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:9524100282.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Štífta a JUDr. Mariána Mačuru v trestnej veci proti obžalovanému P. J. a spol. pre obzvlášť závažný zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 5 písm. d) Trestného zákona na verejnom zasadnutí konanom 23. januára 2025 o odvolaniach prokurátora Krajskej prokuratúry v Bratislave a obžalovaného C. N. proti rozsudku samosudcu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 21. októbra 2024, sp. zn. 2T/9/2024, rozhodol

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok sa zrušuje u obžalovaných P. J. a C. N. vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a vo výroku o uložení ochranného opatrenia.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaným

ukladá:

obžalovanému P. J.

Podľa § 173 ods. 5 Trestného zákona, § 39 ods. 5, § 42 ods. 1 za použitia zásad uvedených v § 41 ods. 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 5 Trestného zákona na výkon uloženého trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b) Trestného zákona na trest prepadnutia veci:
- fľaška hnedej farby.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje vo výroku o treste v časti u obžalovaného P. J. rozsudok Mestského súdu Bratislava I. z 25. septembra 2024, sp. zn. 17T/32/2024, právoplatný u obžalovaného P. J. 30. septembra 2024, ktorým mu bol pre zločin vydierania spolupáchateľstvom podľa § 20, § 189 ods. 1, ods. 2 písm. e) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, ktorého

výkon bol podľa 49 ods.1 písm. a) Trestného zákona podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

obžalovanému C. N.

Podľa § 173 ods. 5 Trestného zákona, § 39 ods. 5 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 ods. 5 Trestného zákona na výkon uloženého trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b) Trestného zákona na trest prepadnutia vecí:

- 3 ks čiernych krabičiek s obsahom ampuliek, 1 ks inzulínovej striekačky,
- Ampulky,
- zatavená plastová ampulka,
- inzulínové pero bielej farby,
- sklený pohár z číreho skla,
- biela plastová tuba s nápisom P. XX,
- papierová krabička s nápisom Y. - Y. J. s obsahom žltých sáčkov s tlakovým uzáverom,
- 3 ks injekčných striekačiek modrej farby,
- 1 ks fláštička s červeným uzáverom s nápisom K.,
- 4 ks papierových krabičiek s obsahom ampuliek v každej krabičke,
- 1 ks bielej plastovej krabičky s bielym uzáverom, 1 ks bieleho priehľadného sáčku s tlakovým uzáverom s obsahom 12 ks priehľadných sáčkov s tlakovým uzáverom s motívom listu zelenej farby marihuany v 1 ks igelitovej tašky J.,
- 1 ks miniváha čierno-striebornej farby zn. G.:Q.,
- 1 ks miniváha zlatej farby,
- 2 ks tužkových batérii,
- 1 ks miniváha čiernej farby zn. C.-XXX,
- 1 ks miniváha striebornej farby,
- 1 ks sklená fajka,
- 2 ks krabičky od liekov s názvami R. J. - injekčný roztok, 1 ks krabičky od liekov s názvom R. D. XXmg/ml - s obsahom 10 ampúl,
- 3 ks krabičiek od liekov s názvom P.-P. XXX mg,
- 3 ks krabičiek od liekov s názvom J. XXX mg,
- 2 ks zatvorených sáčkov od liekov s názvom G. C. XX mg x 50 TABS,
- 1 ks otvorený sáčok od liekov s názvom K. C. Xmg x 100 TABS,
- 1 ks otvorený sáčok od liekov s názvom D. C. - K. XX mg x 100,
- finančná hotovosť vo výške 24.590,- Eur.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Odôvodnenie

Rozsudkom samosudcu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 21. októbra 2024, sp. zn. 2T/9/2024, boli obžalovaní P. J. a C. N. uznaní za vinných:

- obžalovaný P. J. v bode 1/ z obzvlášť závažného zločinu neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 5 písm. d) Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 (ďalej len „Trestný zákon“) s poukazom na § 135d písm. e) Trestného zákona a § 135f ods. 1 písm. h) Trestného zákona;

- obžalovaný C. N. v bodoch 1/ a 2/ z obzvlášť závažného zločinu neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 5 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 135d písm. e) Trestného zákona a § 138 písm. b) Trestného zákona,

na tam uvedenom skutkovom základe.

Za to boli odsúdení:

- obžalovaný P. J.

Podľa § 173 ods. 5 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 38 ods. 2, § 39 ods. 5, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 7 (sedem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 5 Trestného zákona sa zaraďuje na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b) Trestného zákona na trest prepadnutia vecí:

- fľaška hnedej farby.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona sa ukladá ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

- obžalovaný C. N.

Podľa § 173 ods. 5 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 38 ods. 2, § 39 ods. 5, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 7 (sedem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 5 Trestného zákona sa zaraďuje na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b) Trestného zákona na trest prepadnutia vecí:

- 3 ks čiernych krabičiek s obsahom ampuliek, 1 ks inzulínovej striekačky,
- Ampulky,
- zatavená plastová ampulka,
- inzulínové pero bielej farby,
- sklený pohár z číreho skla,
- biela plastová tuba s nápisom P. XX,
- papierová krabička s nápisom Y. - Y. J. s obsahom žltých sáčkov s tlakovým uzáverom,
- 3 ks injekčných striekačiek modrej farby,
- 1 ks flaštička s červeným uzáverom s nápisom K.,
- 4 ks papierových krabičiek s obsahom ampuliek v každej krabičke,
- 1 ks bielej plastovej krabičky s bielym uzáverom, 1 ks bieleho priehľadného sáčku s tlakovým uzáverom s obsahom 12 ks priehľadných sáčkov s tlakovým uzáverom s motívom listu zelenej farby marihuany v 1 ks igelitovej tašky J.,
- 1 ks miniváha čierno-striebornej farby zn. G.:Q.,
- 1 ks miniváha zlatej farby,
- 2 ks tužkových batérii,
- 1 ks miniváha čiernej farby zn. C.-XXX,
- 1 ks miniváha striebornej farby,
- 1 ks sklená fajka,
- 2 ks krabičky od liekov s názvami R. J. - injekčný roztok, 1 ks krabičky od liekov s názvom R. D. XXmg/ml - s obsahom 10 ampúl,
- 3 ks krabičiek od liekov s názvom P.-P. XXX mg,
- 3 ks krabičiek od liekov s názvom J. XXX mg,

- 2 ks zatvorených sáčkov od liekov s názvom G. C. XXmg x 50 TABS,
- 1 ks otvorený sáčok od liekov s názvom K. C. Xmg x 100 TABS,
- 1 ks otvorený sáčok od liekov s názvom D. C. - K. XX mg x 100,
- finančná hotovosť vo výške 24.590,- Eur,

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona sa ukladá ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolania čo do výroku o treste prokurátor Krajskej prokuratúry v Bratislave (ďalej len „prokurátor“) a obžalovaní P. J. a C. N..

Prokurátor v odôvodnení podaného odvolania čo do výroku o treste v neprospech obidvoch obžalovaných v podstate poukázal len na pochybenie samosudcu pri určení dolnej hranice trestnej sadzby pri použití ustanovenia § 39 ods. 5 Trestného zákona. Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že by obidvom obžalovaným uložil podľa § 173 ods. 5, § 36 písm. l), § 38 ods. 2, § 39 ods. 5, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona úhrnné tresty odňatia slobody v trvaní (správne vo výmere) 6 rokov a 8 mesiacov, pričom výroky o zaradení obžalovaných na výkon trestu odňatia slobody, o prepadnutí vecí a o ochrannom dohľade uložené v napadnutom rozsudku považoval za vecne správne a zákonné a tieto navrhol v celom rozsahu prevziať. Na verejnom zasadnutí konanom 23. januára 2025 po oboznámení trestného spisu Mestského súdu Bratislava I, sp. zn. 17T/32/2024 vo vzťahu k obžalovanému P. J. modifikoval odvolanie podané v jeho neprospech tak, že obžalovanému navrhol uložiť súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, a to aj s poukazom na príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Mestského súdu Bratislava I z 25. septembra 2024, sp. zn. 17T/32/2024, v časti u obžalovaného P. J. s tým, že výroky o zaradení obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody, o prepadnutí vecí a uložení ochranného dohľadu opätovne považoval za vecne správne a zákonné. Napokon odvolanie obžalovaného C. N. navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný P. J. sa podaným odvolaním domáhal zrušenia napadnutého rozsudku vo výroku o treste a uloženia miernejšieho trestu odňatia slobody, a to aj s poukazom na rozsah spáchanej trestnej činnosti, ktorý v porovnaní s obžalovaným C. N. bol neporovnateľne menší, pričom obidvom obžalovaným napriek tomu boli uložené tresty odňatia slobody v rovnakej výmere. Obžalovaný P. J. na verejnom zasadnutí konanom 23. januára 2025 po oboznámení trestného spisu Mestského súdu Bratislava I, sp. zn. 17T/32/2024 zobral svoje odvolanie späť, čo predseda senátu uznesením z 23. januára 2025, sp. zn. 5 To 13/2024 podľa § 312 ods. 2, ods. 4 Trestného poriadku zobral na vedomie.

Obžalovaný C. N. sa podaným odvolaním rovnako domáhal zrušenia napadnutého rozsudku vo výroku o treste, keďže uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 7 mesiacov je podľa jeho názoru v rozpore s § 39 ods. 3 písm. c) Trestného zákona, podľa ktorého súd môže pri mimoriadnom znížení trestu uložiť trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov. Na podporu svojej argumentácie poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 To 2/2013, ktorý sa podrobne venoval otázkam primeraného a spravodlivého trestu. V tejto súvislosti rovnako argumentoval aj rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 25. apríla 2017, sp. zn. 2T/39/2017, ktorý v podstate pre rovnaký trestný čin uložil obžalovanej za použitia mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov. Vzhľadom k tomu v záujme zachovania právnej istoty sa preto domáhal rovnakého prístupu, pričom v tomto smere dal do pozornosti viaceré rozhodnutia Ústavného súdu (ÚS 87/93, II. ÚS 80/99, II. ÚS 243/05, IV. ÚS 14/07).

Obžalovaný C. N. sa podaným odvolaním domáhal aj zrušenia trestu prepadnutia vecí v časti týkajúcej sa peňažnej hotovosti vo výške 24.590,- Eur, ktorú mu 2-3 týždne pred zadržaním požičal jeho otec C. N. z vlastných úspor na kúpu motorového vozidla. Podľa jeho názoru uvedená peňažná hotovosť nebola určená na spáchanie trestného činu, pričom v tomto smere nestačí len domnienka, že sumu 24.590,-

Eur mal mať pri páchaní drogovej trestnej činnosti pri sebe, keďže túto domnienku nie je možné vykladať tak, že obžalovaný s príslušnou vecou disponoval v dobe spáchania trestného činu, keďže ju mal vo svojej držbe v byte, v ktorom pri domovej prehliadke bola zaistená. Napokon sa podaným odvolaním domáhal aj skrátenia dĺžky uloženého ochranného opatrenia. Na verejnom zasadnutí konanom 23. januára 2025 dal do pozornosti, že mu nebolo doručené odvolanie prokurátora, ktoré navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak je uložený trest neprimeraný.

Podľa § 321 ods. 2 prvá veta Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo ods. 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom uvedeným v citovaných ustanoveniach zistil, že odvolanie proti rozsudku samosudcu Špecializovaného trestného súdu podali procesné strany na to oprávnené, proti výroku, proti ktorému odvolanie podať mohli a urobili tak v lehote ustanovenej v zákone, pričom najvyšší súd zistil, že odvolania prokurátora a obžalovaného C. N. sú sčasti dôvodné, i keď z iných dôvodov ako namietali, keďže samosudca špecializovaného trestného súdu vo výroku o treste a ochrannom opatrení porušil niekoľko ustanovení Trestného zákona.

V prvom rade odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že obžalovaní P. J. a C. N. na hlavnom pojednávaní konanom 3. októbra 2024 postupom podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásili, že sú vinní v celom rozsahu a konajúci samosudca po procesnom postupe podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) a § 257 ods. 6, ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaných P. J. a C. N. prijal. Vzhľadom k tomu samosudca na hlavnom pojednávaní vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste.

Pokiaľ ide o dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste pochybil konajúci samosudca, keď obidvom obžalovaným uložil jednak úhrnné tresty (obžalovanému P. J. za jeden skutok a obžalovanému C. N. za dva dielčie skutky jedného pokračovacieho trestného činu - § 122 ods. 10, ods. 13 Trestného zákona - po vznesení obvinenia bol už predsa obžalovaný C. N. obmedzený na osobnej slobode, ktorá okolnosť mu bránila v pokračovaní konania) a jednak tresty odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby po použití mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 ods. 5 Trestného poriadku, ktorá v posudzovanom prípade predstavovala dolnú hranicu vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov (zníženú o jednu tretinu z dolnej hranice trestnej sadzby § 173 ods. 5 Trestného zákona - 10 rokov). Rovnako pochybil konajúci samosudca, keď v rámci dokazovania vo vzťahu k výroku o treste neaktualizoval odpis registra trestov obžalovaných, keďže takýmto postupom by zistil, že obžalovaný P. J. bol pred vyhlásením napadnutého rozsudku právoplatne odsúdený pre inú trestnú činnosť.

Odvolací súd vzhľadom k tomu na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie čítaním podstatného obsahu spisu Mestského súdu Bratislava I, sp. zn. 17T/32/2024. Z neho potom zistil, že obžalovaný P. J. bol rozsudkom Mestského súdu Bratislava I z 25. septembra 2024, sp. zn. 17T/32/2024, uznaný za vinného pre zločin vydierania spolupáchateľstvom podľa § 20, § 189 ods. 1, ods. 2 písm. e) Trestného zákona, pričom mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, ktorého výkon bol podľa 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky. Tento rozsudok vo vzťahu k obžalovanému P. J. nadobudol právoplatnosť 30. septembra 2024.

Vzhľadom k tomu Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu u obidvoch obžalovaných a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému P. J. uložil podľa § 173 ods. 5 Trestného zákona, § 39 ods. 5, § 42 ods. 1 za použitia zásad uvedených v § 41 ods. 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a obžalovanému C. N. uložil podľa § 173 ods. 5 Trestného zákona, § 39 ods. 5 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov, pričom obidvoch podľa § 48 ods. 5 Trestného zákona na výkon uložených trestov zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Treba povedať, že v trestnom zákonodarstve právneho štátu nie je trest sám o sebe účelom, nepredstavuje odplatu za spáchaný trestný čin. Toto ponímanie trestu sa líši od absolútnych teórií trestu vychádzajúcich zo zásady „punitur, quia peccatum est“, teda „trestá sa, pretože bolo spáchané zlo“. Naopak, relatívne teórie trestu spájajú s jeho ukladaním určité pre spoločnosť užitočné ciele „punitur, ne peccetur“, teda „trestá sa, aby nebolo páchané zlo“.

Naviac Trestný zákon v ustanovení § 33 ods. 2 dôsledne uplatňuje zásadu individualizácie trestu, ktorá by mala byť primárne orientovaná na spravodlivosť a efektívne resocializačné opatrenia. Cieľom nie je len potrestať, ale aj znížiť riziko recidívy a podporiť reintegráciu páchateľa do spoločnosti po vykonaní trestu. Súd by mal vykonávať dôsledné hodnotenie všetkých relevantných faktorov, aby mohol spravodlivo a efektívne pristupovať k individuálnym prípadom. Z tohto hľadiska individualizácia trestu odňatia slobody predstavuje proces prispôbovania trestného sankcionovania konkrétnemu páchateľovi a okolnostiam jeho trestnej činnosti. Tento prístup vychádza z predpokladu, že každý páchateľ je jedinečný a že trest by mal zohľadňovať rôzne faktory, ako sú miera zavinenia, rozsah trestnej činnosti, osobná situácia páchateľa, motívy, okolnosti činu a jeho následky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že samosudca sa touto zásadou pri ukladaní trestu vôbec neriadil a rovnako tak prokurátor v podanom odvolaní, i keď smerovalo v neprospech obidvoch obžalovaných. Naviac prokurátor na verejnom zasadnutí ohľadom trestu pre obžalovaného P. J. predniesol konečný návrh, ktorý bol v zrejmom rozpore nielen s vyššie uvedenou zásadou individualizácie a účelu trestu, ale aj s ustálenou judikatúrou.

V tejto otázke Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné poukázať predovšetkým na rozsah drogovej trestnej činnosti, ktorej sa obidvaja obžalovaní dopustili. Pokiaľ obžalovaný P. J. bol uznaný za vinného zo zadovážania, prechovávaní a distribuovania „len“ 1 kg pervitínu a 0,5 kg kokaínu, teda M. v celkovej hodnote 38.000,- Eur, v prípade obžalovaného C. N. išlo 5 kg pervitínu (5x viac) a 8 kg kokaínu (16x viac) a navyše 720g tabletiiek C., teda M. v celkovej hodnote 375.000,- Eur. Z tohto pohľadu uloženie rovnakého trestu odňatia slobody obidvom obžalovaným vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov, teda úplne na dolnej hranici mimoriadne zníženého trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 5 Trestného zákona, ako to navrhoval prokurátor, by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu, a to o to viac, keď obžalovaný P. J. spáchanie trestného činu priznal už v prípravnom konaní, zatiaľ čo obžalovaný C. N. až vyhlásením o vine na hlavnom pojednávaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzajúc z vyššie uvedeného sledujúc účel trestu podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona z hľadiska jeho individuálnej ako aj generálnej prevencie a rovnako tak zásady pre ukládanie trestov vymedzené v § 34 ods. 3 Trestného zákona uložil obžalovanému P. J.Ú. s použitím mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 ods. 5 Trestného zákona a aplikujúc aj asperačnú

zásadu podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov, keďže obžalovaný spáchal dva zločiny viacerými skutkami. Na druhej strane potom obžalovanému P. J. ale nemohol pripočítať príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., keďže okolnosť spáchania viac trestných činov sa tým pádom už uplatnila v rámci asperačnej zásady (R 32/2009). Trest odňatia slobody uložený obžalovanému P. J. v tejto výmere považoval z hľadiska účelu trestu na rozdiel od prokurátora za dostatočný, a to aj s poukazom na poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona, pričom prihliadol aj k tomu, že aj v prípade zbiehajúceho sa zločinu obžalovaný P. J. na hlavnom pojednávaní spravil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. Keďže išlo o trest súhrnný, Najvyšší súd Slovenskej republiky zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil vo výroku o treste v časti u obžalovaného P. J. rozsudok Mestského súdu Bratislava I z 25. septembra 2024, sp. zn. 17T/32/2024, právoplatný u obžalovaného P. J. 30. septembra 2024, ktorým mu bol pre zločin vydierania spolupáchateľstvom podľa § 20, § 189 ods. 1, ods. 2 písm. e) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, ktorého výkon bol podľa 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Na podklade rovnakého postupu Najvyšší súd Slovenskej republiky uložil obžalovanému C. N. trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov. Podľa názoru odvolacieho súdu požiadavka primeranosti trestu tak, aby v tomto konkrétnom prípade odplata obsiahnutá v uloženom treste nebola prísnejšia ako bezprávie spôsobené trestným činom obžalovaného C. N.Á., bude s poukazom na jeho vyhlásenie o vine splnená aj uložením trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby (10 až 25 rokov), a to s poukazom na poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona, ale s poukazom na okolnosti prípadu, motiváciu konania obžalovaného (zistný motív), spôsob vykonania jeho činu a hlavne jeho následok len v podobe trestu, ktorý bude v porovnaní s trestom uloženým obžalovanému P. J., prísnejší.

Odvolacia námietka obžalovaného C. N. na zníženie trestu odňatia slobody na dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 3 písm. c) Trestného zákona nebola dôvodná, keďže pre takýto postup by museli v posudzovanom prípade zistené okolnosti prípadu alebo pomery páchatelia podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, pričom zákonné podmienky pre takýto postup u obžalovaného C. N. naplnené neboli. Absencia uvedených podmienok je tou okolnosťou, ktorá jeho trestnú vec z hľadiska uloženého trestu odlišuje od trestnej veci prezentovanej v jeho odvolaní. V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky by mohol poukázať na celý rad trestných vecí, v ktorých obžalovaným aj po vyhlásení o vine nebol ani len zmiernený trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, nie to ešte uložený trest odňatia slobody úplne na dolnej hranici trestnej sadzby zníženej podľa mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 Trestného zákona, zvlášť v prípade rozsahu trestnej činnosti, ktorej sa dopustil obžalovaný C. N. (napr. 5 Tdo 80/2024 - obvinený C.. G.. - vyhlásenie o vine - trest 10 rokov - bez aplikácie § 39 ods. 5 Trestného zákona - hodnota M. 11.851,- Eur; trestná vec vedená pod sp. zn. 5 To 4/2023 - obžalovaný B. N.. a spol.). V prípade tzv. drogovej trestnej činnosti je rozhodovacia činnosť senátu 5T Najvyššieho súdu ohľadom ukladania trestov a ich výmery preto kontinuálne konzistentná, a to aj z pohľadu aplikácie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 Trestného zákona.

Pokiaľ ide o uložené tresty prepadnutia vecí, tieto Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval za vecne správne a zákonné, a preto ich v nezmenenom rozsahu prevzal z napadnutého rozsudku. Odvolaciu námietku obžalovaného C. N. považoval za nedôvodnú, keďže jeho tvrdenie o pôžičke na kúpu auta od otca C. N. vyhodnotil s poukazom na ostatné zabezpečené dôkazy ako nedôveryhodné. Po prvé uvedená peňažná suma vo výške 24.590,- Eur bola nájdená pri domovej prehliadke 28. júna 2023 v byte, ktorý si obžalovaný C. N. prenajímal, a to na dvoch rôznych miestach, pričom v jednom prípade išlo o hotovosť vo výške 1440,- Eur pozostávajúcu z bankoviek nominálnej hodnoty 100,- Eur v počte 13 ks, 50,- Eur v počte 1 ks, 20,- Eur v počte 3 ks a 10,- Eur v počte 3 ks a v druhom prípade išlo o hotovosť vo výške 23.150,- Eur pozostávajúcu z bankoviek nominálnej hodnoty 200,- Eur v počte 2 ks, 100,- Eur v počte 158 ks, 50,- Eur v počte 108 ks, 20,- Eur v počte 29 ks a 10,- Eur v počte 97 ks. Už len samotná

skladba hotovosti, v jednom prípade uloženej v kapsičke a v druhom prípade uloženej v šuplíku, svedčí pre záver, že táto zo strany obžalovaného C. N. evidentne slúžila na „obchodovanie“ s M. v podobe pervitínu, kokainu a tabliet C.. A po druhé svedok C. N., otec obžalovaného, uvedenú finančnú hotovosť ako príslušník polície nevykazoval vo svojich majetkových priznaniach za roky 2022 - 2023, pričom obžalovaný C. N. v čase „údajnej pôžičky na kúpu auta“ bol už vlastníkom motorového vozidla Š. D. s evidenčným číslom J.. Uvedené okolnosti vo svojom súhrne vedú k spoľahlivému záveru, že zaistená peňažná hotovosť vo výške 24.590,- Eur bola určená na spáchanie trestného činu. Je, ale zarážajúce, že otec obžalovaného mjr. Mgr. C. N., napriek tomu, že je príslušníkom polície, na tejto obhajobnej stratégii svojho syna, obžalovaného C. N., vedome participoval. Vo vzťahu k týmto výrokom Najvyšší súd Slovenskej republiky o obidvoch obžalovaných len doplnil, že vlastníkom prepadnutých vecí sa podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona stáva štát.

Vzhľadom na novelu Trestného zákona účinnú od 6. augusta 2024 súd u obidvoch obžalovaných upustil od ochranného dohľadu, keďže uloženie tohto ochranného opatrenia sa stalo fakultatívnym v závislosti od splnenia zákonných podmienok uvedených v § 76 ods. 1 Trestného zákona, ktorých splnenie v posudzovanom prípade nezistil (veta druhá § 76 ods. 1 Trestného zákona).

Pokiaľ išlo o ostatnú námietku obžalovaného C. N. založenú na tvrdení, že mu nebolo doručené odvolanie prokurátora, z obsahu spisu vyplýva, že odôvodnenie odvolania prokurátora bolo doručené jeho obhajcovi, rovnako tak aj vyjadrenie prokurátora k jeho odvolaniu, ktoré bolo doručené aj obžalovanému. Obžalovaný C. N. podal odvolanie, ktoré podrobne odôvodnil v osobitnom písomnom podaní, v ktorom sa detailne zaoberal uloženými trestami. S odôvodnením odvolania prokurátora bol obžalovaný C. N. navyše podrobne oboznámený na verejnom zasadnutí konanom 16. januára 2025, pričom zo strany odvolacieho súdu bol mu poskytnutý dostatočný priestor na vyjadrenie tak k podanému odvolaniu ako aj k doplnenému dokazovaniu, pričom obžalovaný C. N. svoje právo na obhajobu aj uplatnil. Vzhľadom k tomu Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho námietku vyhodnotil ako nedôvodnú.

Rozhodnuté bolo pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.